

bedre at kunne undersøge Omegnen, om der muligens fra Fjeldene paa begge Sider af Bræen skulde findes Nedgange paa Isen. Tegning IV. og Fotografiet 5 vise denne Isbræ med Somfrulandet i Baggrunden, set fra Teltpladsen. Her opholdt vi os i 6 Dage, indtil vi paa Grund af 2 Dages vedholdende Regnveir maatte ty tilbage til Baaden og det større Telt. Isbræens Brede er i Nærheden af Enden ca. 630 m., og Bevægelsen, som man kunde vente meget ringe. Paa Nordfiden blev der maalt en Basis, og det fandtes, at i 76 Timer var et Punkt paa Isen i en Afstand af ca. 240 m. fra Landet rykket 0 m, 87 frem og et andet Punkt i en Afstand af ca. 147 m. var i samme Tid rykket 0 m, 88 frem, hvilket i 24 Timer giver henholdsvis 0 m, 21 og 0 m, 10. Desuagtet var dog Isen stærkt kløftet, og det lykkedes kun med ikke ringe Besvær for mig og en Grønlander at gaae tværs over Bræen, endskjøndt vi kun havde en ringe Bagage at bære paa. For muligens at finde en Nedgang paa Isen ved Begyndelsen af Bræen gjorde vi et Par Fodture langs dens Nordside; men Veien her var selv for en ringe Bagage temmelig besværlig, da den gik over flere høje Fjeldrygge, der vare adskilte ved Dale, flere Hundrede Fod dybe, og vi endte i en Afstand af ca. $\frac{1}{4}$ Mil fra vort Udgangspunkt paa en Fjeldryg, der havde en Høide af 1,173 m. (3,736 Fod), og hvorfra vi havde en vid Udsigt over Isen til Somfrulandet og til de mere og mindre snedækkede Fjeldtoppe, der herfra strække sig mod Ost, saa langt Øiet kunde se, ud over den her som overalt ind i Landet sig svagt hvinende Indlandsis. Fra dette Punkt, det næsthøieste i en vid Omkreds, gik Fjeldene meget steilt ned mod Isen, og uagtet den store Høide, Punktet laa henved 600 m. over Isen, saas det dog tydelig, at denne var stærkt kløftet, vel sagtens hidrørende fra, at den bliver sammentrængt ved at skulle passere mellem Somfrulandet og Yderlandet. Deftoværrer spærrede en kun nogle Hundrede Fod høiere Fjeldtop, som laa henved 1 Mil nordligere og var adskilt fra det Fjeld, vi stode paa, ved meget dybe Dale, og Udsigten mod Nord, saa at vi ikke kunde se, om Somfrulandet var helt adskilt fra Yderlandet, eller om det muligens stod i Forbindelse med dette ved en Række Fjeldtoppe.

Da jeg af Kortene maatte antage, at der fra Bunden af Fjorden ved Ringua var nærmere til Isen fra Kysten, og da det ligeledes var at vente, at Isen her midt imellem Bræerne, der gaae ud i Sermilik og Lunugbliarfik vilde være mindre kløftet, brøbe vi op fra Kiagtut og roede til Ringua. Her viste Terrainforholdene sig at være endnu vanskelige. Dalen her, hvor igjennem der løber en ualmindelig bred og strid Elv, begrænses af henved 1,000 m. høje steile Fjelde, der mere og mindre snedækkede hvoine sig, gjennemskaarne af dybere Dale til ca. 1,500 m. henimod Isen. Da jeg indsaa, at det herfra, i det Mindste med de Kræfter, jeg raadede over, vilde være umuligt at føre nogen Bagage over disse Fjelde ind til Isen, besluttede jeg paa Tilbageveien ud af Fjorden endnu en Gang, at forsøge at trænge ind til Isen fra Kiagtut, men denne Gang paa Sydfiden af Bræen. Dalen her ved Ringua er bevoget med frodigt Græs og høit Krat, hvori nogle af Grønlands høieste og tykkeste Træer findes. Ved at bestige Fjeldene her, kom vi saaledes til 5—6 Allen høit Krat, hvori Stammerne vare saa tykke og saa indfiltrerede i hinanden, at vi ikke, som ellers i Grønland, kunde arbejde os frem imellem dem, men maatte et Stykke Vei kravle over og igjennem Trætoppene. At de gamle Nordboere har benyttet Græsangene her, viste et Par store Stenindhegninger med et lille firkantet Rum ved Siden, saaledes som Tegning V. viser, og som neppe kunne tydes anderledes end som Kreaturfolde med tilhørende Bægeterbolig.

Fra Ringua gik vi langs Kysten til Nordortok og Umiausfat, hvor vi undersøgte en Del af de mange gamle nordiske Ruiner, der der findes, og af hvilke Kornerup har tegnet en Del paa Pladen VI—IX. Ved Kagsfiarfuk træffer man paa den røde Sandsten. Det er en rød Quarzit Sandsten, der i Reglen er finkornet; men undertiden findes dog hele Konglomeratlag, hvori Stenene, der bestaa af Quarzit og Sneis naae en Størrelse af een til to knyttede Meter. Ligesaa lidt her som andetsteds lykkedes det at finde Jorsteninger i dem. Paa Lagenes Afsondringsflader findes hyppig smukke Bølgeslagslinier og „ophiomorph“ lignende Figurer. Den er gjennemskaarne af mægtige Porfyrgange, der paa dette Sted væsentlig fryge i SW.—ND. Her ligesom ved Alkaiarfuk lige over for paa den anden Side af Fjorden, ved Musatut og ved Igalito gaar denne Porfyre over i lag- og stollignende Masser, men udpræget Lavastruktur. Disse Massers Forhold til Porfyrgangene og til de eiendommelige Luflag, der fuldstændig danne Overgange fra Porfyre og til Sandsten, har efter Beskrivelsen en saa fuldstændig Lighed med Lydsfærnes Høbliggende, at Pingels Formodning, at den herværende Sandsten med Porfyrgange skulde høre til denne, den neberite Uld ling af den permiske Formation, vistnok er fuldt berettiget. Tegning X. og Fotografiet 6 vise Partier af den røde Sandsten her ved Kagsfiarfuk, gjennemskaarne af Porfyrgange. Lovers over Dalen gaar en gammel havet Havstof, der er 39 m. høi (Fotografiet 7), og hvorpaa der ligger et Par gamle nordiske Ruiner. Herfra gjorde jeg med to af Grønlanderne en to Dages Ekspedition til Sermilik, dels for